

Izhaja vsak četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 krone. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 150. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema "Narodna Tiskarna" v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznanih s prejemoma upravnistvo, Gorica, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Ninski ulici, na Josip Verdijevevte-kališču nasproti mestnem vrtu, pri Vae-lavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14. po 8 vin.

Oglaš in poslanice se računajo po petih vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska "Narodna Tiskarna" (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Na tretji slovenski katoliški shod!

Na povabilo premilostnega in prečastitega knezo-nadškofa Frančiška dr. Sedeja, zbrali so se dne 24. t. m. slovenski somišljeniki v knezonadškofijem dvorcu, da bi se posvetovali glede tretjega slovenskega katoliškega shoda v Ljubljani. Na tem zaupnem sestanku je bil izbran pripravljalni odbor: dr. Anton Breclj, dr. Josip Dermastia, dr. Anton Gregorčič, župnik Janez Kokošar, dr. Franc Pavletič, Svitoslav Premrou, monsignor Josip Pavletič, dr. Andrej Pavlica, dr. Franc Žigon, ki naj bi vredil vse potrebno in poskrbel zlasti za obilno udeležbo. Podpisani pripravljalni odbor si šteje sedaj v dolžnost, da obvesti o tem slovensko občinstvo goriške nadškofije in da objavi v sporazumu s premilostljivim knezonadškofom sledeče naznanilo:

Katoliški Slovenci! Znano je, koliko dobrega v verskem in narodnem oziru sta rodila prvi in drugi katoliški shod v Ljubljani. Vzbudila sta novo življenje po vsem Slovenskem. Nove potrebe in nove nakane naših nasprotnikov kličejo nas zdaj na tretji slovenski katoliški shod, na tabor katoliškega slovenskega ljudstva. Na tem shodu se bode pregledalo dosedanje katoliško delovanje in določilo, kaj storiti v bližnji bodočnosti z združenimi močmi v korist slovenskemu narodu.

Goriški Slovenci! Pripravljalni odbor ljubljanski vas kliče in vabi v Ljubljano s temi besedami: "Kličemo Vas, katoliški Slovenci, v svesti si vaše velike ljubezni do katoliške cerkve! Naj bi bil III. slov. kat. shod tabor, v katerem bi se našli vsi Slovenci v bratski ljubezni in slogi; naj bi bil ta shod po-

četek nove dobe, ko bi padlo vse, kar nas loči, ko bi vsi Slovenci od Save do Drave, od solnčne Goriške in krškega Primorja izpovedali eno vero, vero v rešilno moč krščanstva, vero v zveličavno cerkev, vero v vstajenje narodov v moči krščanskih idej!"

Naj bi ta klic ljubljanskega pripravljalnega odbora privabil dne 26., 27. in 28. avgusta mnogo goriških Slovencev v belo Ljubljano! V ta namen bomo skušali doseči vsaj znižanje vožnih cen. Da se posreči to, treba je skupnega delovanja. Ob pravem času bomo v časopisih naznanili bolj natančno. V vsaki duhovniji naj blagovoli č. duhovščina nabirati podpise dotičnih, ki mislijo za trdno udeležiti se slovenskega kat. shoda v Ljubljani. Število udeležnikov naj se naznani brž ko mogoče goriškemu pripravljalnemu odboru. Pričakujemo jako obilne udeležbe. Želeti je, da bi se priredili v posameznih dekanijah pripravljalni shodi, na katerih naj bi se govorilo o resolucijah slov. kat. shoda. Tak shod priredijo tudi v Gorici.

Opozarjamo, da bo v nedeljo dne 26. avgusta glavni slavnostni shod, do čim bodo v ponedeljek dne 27. avg. in v torek dne 28. avgusta večinoma odsekova zborovanja. Slavnostnega nedeljskega shoda se bodo udeležila vsa delavska društva in ogromna organizacija "Slovenske krščanske zveze" z zastavami in raznimi zbori.

Vstopnina za shod dne 26. avg. znaša 40 v, za vse tri dni 2 K. Prenosiča poskrbi osrednji odbor ljubljanski vsem udeležencem proti majhni odškodnini. Potrebno je pa, da se vsi udeleženci naznanijo do 19. avgusta goriškemu odboru.

Pripravljalni odbor bo objavljajl vsa nadaljna pojasnila v "Gorici" in v "Pri-

morskem listu." Vsa pisma v tem oziru naj se obračajo na odborovega tajnika dr. Josipa Dermastia v Gorici.

V Gorici, dne 26. julija 1906.

Pripravljalni odbor.

Beseda višjega pastirja!

(Dalje.)

Ko je nastopil Kristus, postavodajalec nove zaveze, je potrdil in očistil zakonsko zvezo ter jo povišal v zakrament. V sled greha je bila namreč otemnela prvotna misel o zakonu, vrnilo se je bilo tudi pri Judih mnogoženstvo. Mojzes je bil zaradi trdovratnosti in mesenosti judovskega naroda dopustil celo razpoko, ali naš Izveličar, ki je bil prišel popraviti, kar je bilo v sled greha pokvarjenega, je zakonskim nove zaveze ostro prepovedal poročiti se vnovič, dokler živi druga zakonska polovica.

Ko so namreč prašali Kristusa njegovi učenci, zakaj da je Mojzes zapovedal dati razpokočni list in odpustiti ženo, je odgovoril: Mojzes je zaradi trdosti vašega srca dopustil vam odpustiti žene vaše, ali od začetka ni bilo tako. Povem pa vam: da kdorkoli odpusti svojo ženo (razun zaradi prešestvanja) in vzame drugo, prešestuje in kdor odpuščen, vzame, prešestuje (Mat. XIX, 8-9).

Druga dva evangelista, namreč sv. Marko X, 11-12 in Luka XVI, 18 še bolj določeno brez vsake izjeme učita, da vsak, ki se loči od svoje žene in vzame drugo, prešestuje in ki vzame ločeno od moža prešestuje. Ravno tako uči sv. Pavel: Oženjenim pa zapovedujem ne jaz, nego Gospod, naj se žena od moža ne loči. Če se pa loči, naj ostane brez moža; ali pa naj se z možem zedini in mož naj ne odpusti žene (I Kor. VII 10-11).

Ali, da me radi tega naši ljubeznivi rdečkarji ne potegnajo za ušesa, moram hiteti naprej — ob Idriji in dalje ob Cerknici...

Na Cerknjanskem.

"Glejte jo, našo "Stražo"! pravi preč. g. dekan, ki me je gostoljubno povabil k sebi na voz in v svojo lepo rezidenco.

"Da, to je straža — menim jaz — Bog, da bi zvesto čuvala dobre Cerknjane pred vragom, ki prihaja v Cerkno od juga!"

"Hm! — de resno preč. g. dekan — dal Bog, vrag je močan! Sami ne zmagamo brez božje pomoči..."

"Štiri duhovnije" — govorim jaz tako bolj zase — brez duhovnika: dve fari in dva vikarijata, pa pravijo, da duhovniki spe in — plačo vlečejo! Hudirja, naj gre pa kdo drug, ki tudi plačo "vleče", po noči (bodi v zimskem mrazu ali ob letnem solncu) iz Cerkna v Poljice, pa na kranjsko mejo tja gori pod Porezen — za en "Bog lonaj!"

Pa že nas pozdravlja naproti sv. Jernej, oni kraj, ki okoli njega čakajo ranjci Cerknjani sodnega dne — uh, kak bo ta sodni dan! — in že vstopamo na lepo dvorišče cerkl. župnega dvorca: Kako lep dvorec! Bog ne daj, da bi ga kdo posekal... Sladek sen me kmalu potem zaziblje na "drug svet"... Sanjal

Iz teh mest sv. pisma izvaja sv. katoliška Cerkev po vsi pravici, da se zakon ne more razvezati drugače, kakor s smrtjo enega izmed zakonskih; vendar pa sme cerkvena gospodarka iz važnih vzrokov dovoliti, da zakonska živita ločena drug od drugega.

Vrh tega si je Bog ločitev zakona sam sebi pridržal rekoč: Kar je Bog združil, naj človek ne loči (Mat. XIX, 6). Torej tudi sv. Oče papež ne more ločiti veljavno sklenjenega in dovršenega zakona, ker je tudi on človek. Katoliška cerkev je rajše dopustila, da je celo angleško kraljestvo odpadlo od Rima, kakor da bi dovolila angleškemu kralju Henrik VIII vzeti drugo ženo.

Kristus pa ni samo obnovil prvotno enotnost in nerazločljivost sv. zakona, ampak ga je še povišal v zakrament, kakor uči sv. Pavel: Ta skrivnost je velika, jaz pa rečem: v Kristusu in v cerkvi. (Efež. V. 32) Sv. zakon je namreč milosti polna podoba (odtis) njegove nerazdružene zveze s svetlo Cerkvijo. Kakor Kristus ljubi ves človeški rod, za kete-rega je svojo drago kri prelil, tako se morajo ljubiti zakonski ne samo z naravno ampak z čeznaravno ljubeznijo; kakor Kristus ostane vedno pri svoji Cerkvi do konca sveta, takó morajo tudi zakonski vedno skupaj živeti, dokler jih smrt ne loči; kakor je slednjič Kristus s svojim trpljenjem in svojo smrtjo zaslužil milosti, ktere nam deli sv. Duh po sv. zakramentih in nam pošilja sv. Duha v naše posvečenje, tako bi se morali tudi zakonski z molitvijo, z lepim vzgledom in opominjanjem drug drugega posvečevati.

Kakor iz rečenega razvidite, preljubi v Kristusu, bi moral biti sv. zakon res svet, častljiv, vir kreposti in milosti, pravi odsvit Kristusove zveze z njegovo Cerkvijo. Ko bi dandanes zakonski pred

sem o veliki cerkljanski fari, o "Straži", o lepem dvoredu na župnem dvorcu...

Na Bačo!

"Na svidenje — kmalu!" sem voščil drugo jutro preč. g. dekanu, pa so me čili konjiči že odpeljali po lepi cesti na Tominsko... Večer — kresni večer — je še daleč, čemu bi silil domov? Treba pozdraviti vse sv. Ivane poprej! No, šebreljskega, ki je tako lepo gledal v dolino in klical: "Hribi, ponižajte se, doline, napolnite se!" ter me prijazno vabil k sebi, tega sem se ognil in mu le z roko namignil, da se vidiva — drugikrat. Vleklo me je dalje — mimo Stopnika, Hotenja, Slapu — na tretjo Idrijo...

Nu, gospod R. je bil vesel — moje sitnosti na predpraznik sv. Ivana idrijskega! Saj veste, da duhovnik (posebno če je "Doppelpfarrer", kakor g. R.) ob sobotah in zlasti pred cerkvenim "shodom" nima nič dela: ni treba ne cerkve pokrasiti, ne pridige se učiti, ne kuhinje preskrbeti itd. Jaz sem to vedel — in zato sem šel h g. R-u! Vsaj za nekaj uric sem mu krajsal dolgi kresni dan... Kaj ne, da sem prav naredil?

Domov!

Pa čemu bi se pričkal o tem? Marš čez Špehovko domov! Nad Cerknom, ali še bolj tam zadaj, je sicer grimelo in

LISTEK.

Skozi tri Idrije!

Potoval A. P.

(Konec.)

Idrija.

Idrija mesto! Po gričkih so vsajene posamezne hiše in hišice — domovi delavcev-Knapov, ki polovico svojega življenja prežive v temnih podzemskih rovih... Kakor posamezne trdnjave okoli Port Arturja, zde se mi te hišice; razloček bo gotovo le ta, da bi tu Japonci ne porabili toliko streliva — in Idrija bi bila japonska razvalina... Pa hitimo, ob 9. uri začne "slovesnost sv. Ahacija" — v spomin tistega zgodovinskega dne, ko so v Idriji našli studenec — živega srebra, ki danes daje življenje tolikim ljudem...

Slovesna maša! — Kaj bi pravil! Pojdite v Idrijo na dan sv. Ahacija, pa boste videli in slišali, kakšna je idrijska slovesnost: ta parada, ti cvetni oltarji, to milo in obenem mogočno petje! In procesija po maši! — Koliko šopkov, koliko solnčnikov, koliko uniform in zlatih obšitkov! Potem veličastni trenutki, ko se ob vhodih v podzemsko "šahte" daje z Najsvetejšim blagoslov — z iskrenimi molitvami, naj ljubi Bog varuje rudnik in rudarje v njem... Da, Idrija je verna, čeprav se ji vsiljujejo brezverci

za župane in voditelje — in Idrija ostane tudi verna ter zvesta svojim krasnim starodavnim obredom, kakoršen je obred sv. Ahacija dan...

Skozi Faro.

Iz "nemške" Idrije, kod domov? — Zopet čez Vojsko in trebuško globino? — Ah, nikar — prehuda pot! Hvala Bogu, da sem po drugi poti oddrdati mogel domov: preč. g. dekan cerkljanski mi ne zameri, če rečem, da je bil on rešilni angel, ki me je odnesel na perotih svojega vozička proti cerkljanskim gričkom zopet na goriška tla...

A prej — in tega ne smem pozabiti — smo pozdravili drugo Idrijo: Faro ali Spodnjo Idrijo! Ta nima sicer toliko ljudi, kakor "nemška" Idrija, a je v obsegu mnogo večja; saj se razteza od Šebrelj čez "nemško" Idrijo mimo Vojskega vun noter do Črnega Vrha, in to ni malo sveta! Tudi naša lokvarska fara je obsežna, a tako velika — moram vkljub navdušenosti za veličino svoje fare priznati — tako velika kakor spodnjeidrijska pa le ni! Ta velikost je menda vzrok, da imajo Faro celo naši mokračji radi — ki doma ne marajo hoditi ni k maši ni k spovedi — pa predi h Fari, nič ne de, če so včasih pri maši pod visokimi stopnicami, in če od spovedi prineso domov pokazat le "cegele", ne pa čiste vesti...

oči imeli ta svoj visok poklic, bi gotovo bil lep krščanski red in mir v njih družinah, bi spolnovali božje in cerkvene zapovedi in vzgojevali cerkvi in državi kreposte mladeniče in mladenke. Vsakdanja skušnjava pa uči, da današnji zakoni niso sveti in človeški družbi koristni. Že zaroka je navadno sklenjena lahko miselno brez verskih nagibov; zaročeni stan je že z nečistostjo omadeževan, celo zakramenti pokore in S. R. T. se pred poroko nevedno sprejemljejo. In tako se sv. zakon slabo začneja, kaj čuda, da se ga grešno nadaljuje in nesrečno konča! Otroci, ki izvirajo iz takih zakonov, posnemajo slabosti in grehe svojih roditeljev, se zopet slabo oženijo in na tak način se le plodi greh, revščina in socialna beda. Pomislite, zakonski, kak odgovor boste morali enkrat dati Bogu o spolnovanju svojih imenitnih dolžnosti!

Kakor nas uči naš Božji Izveličar, je veljavno sklenjeni zakon neločljiv. Nekteri nesrečno oženjeni možje, ki so se potem ločili od svojih žen, ni naši moderni a malo razumni razumniki pa zahtevajo, da država dovoli ločitev zakona, da torej dovoli to, kar je Bog prepovedal. Država naj torej Bogu popravila tako imenitno in sveto napravo ter naj mu še kljubuje!

Vzroki, ktere zastopniki razdružljivosti sv. zakona navajajo, so le na videz opravičeni, češ, da bodo nesrečni zakonski srečnejši, ako se v drugo poročijo, da je zakon le pogodba, ktera se sme medsebojno razvezati, da imajo civilni in ločljivi zakon že drugi izobraženi narodi itd.

(Dalje pride).

Slovesna otvoritev bohinjske železnice.

Slovesna otvoritev bohinjske železnice, ki je bila minuli četrtek, se je izvršila prav na dostojen način, in Slovenci so pri ti priliki na povsem očiten način dokazali, da teče nova železnica izključno po slovenskih tleh. Pokazali so to s trobojnicami, ki so vihrale ob vsi progi od Jesenic pa do Trsta, pokazali so to z nagovori in sploh s celim svojim dostojnim a odločno narodnim nastopom.

Na Jesenicah so se zbirali že v sredo zvečer gostje, kojih število pa je naraslo v četrtek, ko se je pripeljalo na Jesenice mnogo jako odličnih gostov z Dunaja in iz Ljubljane. V četrtek okolo 11. ure pa so se začela zbirati društva in občinstvo, ki je imelo dostop do postaje.

Jesenice so bile praznično okinčane, a le v narodnih zastavah. Ravno tako so pokazala slovenski značaj Jesenic razna društva, ki so se prišla poklonit prestolonasledniku, s tem, da so imela izključno slovenske zastave.

Ob 12. uri 25 min. je dospel na Jesenice dvorni vlak z Dunaja, v katerem se je pripeljal prestolonaslednik Fran Ferdinand, kot zastopnik cesarjev.

Po običajnih pozdravih in nagovorih raznih dostojanstvenikov se je izvršilo blagoslovljenje otvoritvenega vlaka po našem prevzvišenem knez nadškofu ob asistenci ljubljanskega knezoškofa in druge duhovščine.

Ilo in tudi sem čez Kal in Lom se je blizalo nekaj mokrega — jaz pa sem bil suh, uh, tako suh! O kako pametni so Vratarji, da so kar na obe hiši obesili — vejo! Čez Špehovo Brdo naj gredo abstinenti — in sicer na Ivanjo vigilijo — pa bodo bolj pametno pometali z alkoholom.

Sicer se včasih tudi jaz razjezim na razne „duhove“, ki ljudem mešajo možgane in čistijo želodec — ali včasih moram biti jim vendar hvaležen in še vesel, da me sploh ne bacnejo od sebe, češ, pojdi vodo pit, če jo sploh dobiš, ti nisi naš, ti — ti nevaležna duša... Z alkoholno mikoto, ki nosi lepo ime:

Teodoro Fröhlich,

I. fabbrica a vapore, birra esporto...

s to pristno slovensko mikoto namočen, sem jo mahal po čepovanski dolini mimo obrušane cerkve sv. Ivana, ki pa ima zdaj dve podružnici — oglasil se še pri g. kolegu — zopet gori, gori na planine lokvarske! Tako torej: brez železnice v enem dnevu toliko in take poti — pa naj še kdo drug naredi! Jaz končam z mislijo, da je pot precej dolga — in tudi trasiranje te poti dovolj dolgo... Adijo trije sv. Ivani in moje tri ldrije!

Ob 1. uri 25 min. je odšel dvorni vlak z Jesenic ter prispel v Bled ob 1. uri 41 min. Tudi tu je bilo zbranega mnogo občinstva in polno društvo z zastavami. Bohinjeci in Bohinjke so bile v narodnih nošah. Vlak se je vstavil le nekaj minut, nakar je odšel proti Bohinjski Bistrici, kjer se je vstavil tudi le nekaj minut. Pred postajo je bilo zbranega mnogo občinstva v narodnih nošah in tudi razni dostojanstveniki, kateri so bili nadvojvodu predstavljeni.

Ko se je tudi to izvršilo, odšel je vlak proti Sv. Luciji.

Postaja Sv. Lucija-Tolmin je bila odlična tudi z narodnimi zastavami. Tudi občinski zastopi so se postavili z narodnimi prapori z dotičnimi imeni. In celo rezervni stroj je bil odlično z narodnimi zastavami. Tu so pričakovali prestolonaslednika: tržaški namestnik knez Hohenlohe, deželni preds. v pokoju, baron Winkler, tolminski okr. glavar Prinzig, duhovščina, voditelj okr. sodišča v Tolminu, deželnosodni svetnik Primožič, cerkljanski sodnik Dovgan, župani, inženirji in uradniki, ki so imeli pri gradnji železnice posla, razna društva in vse polno domačega občinstva, kakor tudi onega iz bližnjih in tudi oddaljenejših občin. Prestolonaslednik je, kakor drugod tudi tu izstopil na peron, kjer je vsprejel pozdrave in kjer so mu bile odličnejše osebnosti predstavljene. Župnik iz Sv. Lucije, je nagovoril prestolonaslednika v slovenskem jeziku.

Največ občinstva se je seveda zbralo okolo postaje, in ko je dvorni vlak ob 3. uri in 23 min. zapustil postajo, zaorili so urnebesni „živio“, da je daleč na okrog odmevalo.

Vlak je nadaljeval potem svojo pot proti Kanalu. V Avčah so vihrale izključno le slovenske zastave.

V Ročanju ob cesti nad železnico so vihrale tudi le slovenske zastave, a na nekem vzvišenem mostu je stala velika gruča ljudi z veliko trobojnico. Istotako so tudi v Ajbi vihrale zgolj le slovenske zastave.

Ob 3. uri 45 min. je dospel vlak v Kanal.

V Kanalu je pričakoval prestolonaslednika voditelj okr. glavarstva, dvorni svetnik grof Attems, duhovščina uradniki, župani in inženirji. Po končanih predstavah in nagovorih je zapustil vlak Kanal med burnimi „živio“-klici ogromne množice ljudstva, ki je bila zbrana okolo postaje.

V Gorenjem polju se je nudil karakterističen prizor. Na brdini je stala množica vaščanov z dvema tablama z napisom: „Prejimo postajo“, a poleg so otročiči — klečali v podkrepljenje te prošnje.

Na kolodvoru v Plaveh, kjer se vlak ni ustavil, so otroci obsipali vlak s cvetjem.

Vlak je dospel k solkanskemu mostu ob 4. uri 20 min. Pri mostu se je vlak ustavil, in prestolonaslednik in železniški minister Derechatta izstopila sta tu iz voza. Ko je železniški minister predstavil prestolonasledniku inženirje podjetnikov Redlich in Berger, ki so izumili in nadzorovali gradbo tega mostu z največjim obokom na svetu, si je prestolonaslednik ogledal to krasno delo.

V Solkanu so vihrale, razun 4 oficijelnih, zgolj le slovenske zastave. Na Soči pa je stal čoln z eno avstrijsko in dvema slov. zastavama.

V Gorici je dospel vlak ob 4. uri 34 min. Na goriški postaji je pričakovalo prestolonaslednika vse polno dostojanstvenikov, cerkvenih, državnih in vojaških ter mnogo drugega odličnega občinstva obojega spola. Zbrana so bila tu razna društva iz mesta kakor tudi z dežele, nekatera korporativna, druga pa po deputacijah. Bilo je navzočih tudi mnogo županov iz goriške okolice, mnogo duhovnikov in tudi več učiteljev. Ko je vlak prisopihal na postajo, so zaigrale vojaška, mestna in veteranska godba k pozdravu cesarsko pesem. V tem hipu je prezentirala častna stotnija, ki je bila z zastavo postavljena na peronu.

Ko je izstopil prestolonaslednik iz voza, si je najprej ogledal častno stotnijo. Potem mu je predstavil namestnik najprej dež. glavarja, dr. Pajerja, ki je nagovoril in pozdravil prestolonaslednika v nemškem jeziku.

Po primernem odgovoru na ta nagovor so bili predstavljeni prestolonasledniku najprej deželnega glavarja namestnik, dr. Gregorčič, potem deželni odborniki in poslanci.

Predstave in govori so trajali nad jedno uro in 10 min. Ko je prestolo-

naslednik vstopil zopet v svoj voz, bil je navdušeno pozdravljen, in zaorili so po peronu v vseh treh jezikih navdušeni klici, izmed katerih je bilo najbolj čuti krepkih „živio“. Ob postaji, ob železniškem tiru proti predoru na košanjeviškem hribu in drugod zbranega je bilo na tisoče občinstva, in ko je dvorni vlak zapuščal postajo, odmevali so zopet najgromovitejši naši „živio“, tako, da so se „hoch“- in „evviva“-klici kar preslišali.

Ol Gorice naprej — v St. Petru. Volčji dragi, Gradišcu, Prvačini, Dornbergu in Rihenbergu so plapolale slovenske zastave, in je tudi šolska mladina povsodi pozdravljala vlak s slovenskimi zastavami. (Glej dopis iz Rihenberga).

V Štanjelu je pričakoval prestolonaslednika sežanski okrajni glavar Rebek, uradniki sežanskih in komenskih uradov, želez. uradno oboje kakor tudi učitelji s šolsko mladino. Po dovršenih predstavah in nagovorih se je odpeljal vlak proti Trstu, kamor je dospel okolo 8. ure.

Kraško ljudstvo je sicer prav dobro markiralo slovenski značaj Krasa s tem, da so vihrale do tržaške okolice ob železnični progi večinoma le slovenske zastave, a na postajah si zamanj iskal slovenske trobojnice, kakor tudi narodnih znakov, katere je imela šolska mladina povsod drugod, kjer je pričakovala dvorni vlak. Ali ni to čudno? V okrajih, katerim ne načeljujejo kot okrajni glavarji Slovenci, smeje so vihrali tudi na postajah slovenske zastave, in s takimi zastavami smela je nastopati tudi šolska mladina. V okraju pa, kjer je okr. glavar Slovenec, pa to ni bilo dovoljeno. Graf Oerindur, erkläre mir diesen Zwiespalt der Natur!

Na tržaški postaji se je vršil vsprejem po napovedanem programu. Nadvojvodo je najprej pozdravil nadvojvoda Ludovik Salvator, a na peronu so pričakovale vlak civilne, cerkvene in vojaške oblasti. Nadvojvoda je obhodil častno stotnijo, na kar ga je pozdravil najprej tržaški škof in potem župan, katerima obema je nadvojvoda odgovarjal. Na to se je nadvojvoda odpeljal na namestništvo, kjer se je nastanil in kjer je bil dvorni obed. Po obedu je bil velik vsprejem v namestništvu palači.

Ob 12. uri 55 minut ponoči se je nadvojvoda odpeljal s posebnim dvornim vlakom po novi železnici.

Nadvojvoda Fran Ferdinand je bil, kakor se je izrazil nasproti voditelju goriškega okr. glavarstva, dvornemu svetniku grofa Attems, najprijetnejše iznenađen in gijun od prisrčnih ovacij, ki so se mu prirejale ob njegovi vožnji skozi okraj goriški.

Njegova c. in kr. Visokost gospod nadvojvoda blagovolil se je izjaviti z izrazi osobitega zadovoljstva o posebnem svečanem in krasnem sprejemu, ki se mu je priredil na kolodvoru v Gorici; obhodoval je tudi prelepo lego deželnega stolnega mesta, kjer se je mudil že pred 28 leti.

Sprejemi na postajah v Kanalu in Rihenbergu, kakor tudi udanostni pozdravi na drugih postajah v goriškem okrajnem glavarstvu, zlasti pa efekta polna razvrstitev krajevnih oblastev, društev, šolske mladine in v obilem številu došlega prebivalstva v Solkanu v bližini ondnotnega velikega mosta preko Soče, je njegovi c. in kr. Visokosti posebno dopala.

Politični pregled.

Odsek za volilno reformo. — V soboto je imel odsek za volilno reformo svoj najkritičnejši dan. Ta dan so glasovali o kompromisu glede pokrajn: Češka, Moravska, Galicija, Tirolska in Štajerska. Potreba takega kompromisa je nastala vsled zahtev Nemcev in Čehov za povišanje mandatov na Čškem in Moravskem, Nemcev in Italijanov za povišanje mandatov v Tirolu, vsled protesta štajerskih Nemcev p oti 7. slovenskemu mandatu in slednjič, vsled zahteve Poljakov in Malorusov za povišanje njih mandatov. Poslednji so se namreč oglašili s to zahtevo zato, da se izravna nerazmerje med slovenskim blokom, ki bi navstalo vsled povišanja mandatov na korist Nemcev in Italijanov.

Kompromis je bil vsprejet v posebnem glasovanju z 28 proti 19 glasom. Po tem kompromisu dobe:

Češka 130 mandatov, Moravska 49, Tirolska 25, Štajerska 30 in Galicija 106. Zato bodo na Čškem imeli Nemci 5 mandatov več nego po Hohenlohejevem

načrtu, Čehi pa 3; na Moravskem bodo imeli Nemci en mandat več, Čehi pa 2; na Tirolskem Nemci 2, Italijani pa enega več. Na Štajerskem Nemci enega, Slovenci enega; Poljaki bodo imeli tri mandate več, Malorusi pa enega.

Proti predlogi so glasovali vsi nemški poslanci Češke, Čehi in vsenemca Ste'n in Malik ter poslanci ustanovnega velikega posestva; za predlog so glasovali vsi drugi Nemci, Poljaki, Italijani, Slovenci, Malorusi in socialisti Adler.

Potemtakem bo imela posl. zbornica, voljena po novi volilni reformi, 516 poslancev, in sicer 233 nemških, 108 čeških, 80 poljskih, 34 rusinskih, 37 jugoslovanskih, 19 italjanskih in 5 rumunskih. Slovenskih poslancev bode torej potem takem 259, neslovanskih pa 257.

Dogodki na Ruskem. — Položaj na Ruskem je zopet jako nevaren in kritičen, in noben si ne more danes misliti, kaj lahko prinesejo najbližji dnevi ruskemu ljudstvu. Car je namreč v nedeljo razpustil dūmo in določil, da se na novo izbrana dūma snide še-le 5. marca 1907. Ta carjev ukaz je napravil na vse politične kroge v Rusiji kakor tudi zunanaj Rusije jako mučen utis. Nad Petrogradom je razglašeno obsedno stanje. — Carjev ukaz je bil razglašen v nedeljo zjutraj ob 4. uri. Poslopje dūme in več inozemskih diplomatskih poslopij so zasedli vojniki.

Poslanci so odpotovali na Finsko, kjer se bo vršilo p svetovanje o položaju provzročenem vsled razpusta dūme.

Tudi v ministerstvu so nastale spremembe. Dosedanji min. predsednik Goremikin je odstopil. Njegov naslednik je postal dosedanji minister za notranje reči Stolepin, ki bo pa še za naprej vodil posle notranjega ministerstva.

Tujezemski listi pa pričbujejo najrazličnejše govorice o revoltah v armadi in celo tudi o revolti na dvoru, katere pa koj drugi dan preklicujejo. Tudi o atentatu na Pobjedonosceva se mnogo piše te dni po listih.

Pravijo namreč, da se je pod njegovo pisalno mizo razpočila bomba, k sreči takrat, ko njega ni bilo v sobi, kar ga je pri vsem tem tako prestrašilo, da se je mogel podati v posteljo.

Dopisi.

Iz Rihenberga. — Slovesnost otvoritve železnice je bila pri nas nad vse veličastna. Vše dan prej so naznačile razobešene zastave, pokanje topičev, da se bliža nekaj izrednega, kar je bilo vže dolgo pričakovano. Na dan otvoritve je bila vsa dolina v zastavah slovenskih in cesarskih. Zlasti so mogočno plapolale slovenske zastave iz zvonikov, župnišča in hotela Ličen. OI tega do mosta je bila na drvesih vsaka druga slovenska in cesarska. V Vasi smo opazili le dve slovenski ob cesti, in sicer na Cigojevi hiši in Grzejevi, drage so imele le cesarske in deželne. Ponosni grad je imel cesarsko in deželno. In zdelo se je, da so vaščani ob cesti koloni gradu, pa ni res, so neodvisni. Tik kolodvora je poskrbelo županstvo mnogo zastav, približno vsakih pol.

Koj popoldne se je zbirala v gručah množica ljudstva od vseh strani na kolodvoru, dokler so se napolnili vsi dovoljeni prostori. — G. baron Baum, ki je vže prejšnji dan dal županstvu razna navodila, je uvrstil v svoji prijaznosti mirno vse korporacije in drugo ljudstvo v najlepši red. Tu so bili: vojaška garda iz Sv. Križa z načelnikom g. Hrabalom in visokor. grofom Lanthierjem uniformirani, za temi g. baron Baum, duhovščina in davčni uradniki iz ajdovskega okraja, železniški uradniki, občinski zastopi ajd. okraja, bralno društvo iz Brji s svojo radečo zastavo in ozkim komaj opaznim trobojnim in cesarskim trakom čez prsa. Tako uvrščeni smo čakali od 4¹/₄ do 6. ure 10 min. — Kar nakrat zagromijo topiči od nasprotne strani, da se pretresljivo odmeva na postajnem hribu, in veličastni dvorni vlak s svojimi velikanskimi stroji prisopiha. S. otroci pojejo na ukaz g. Poniža ces. himno. Popolna tišina nastane. V drugem vozu maha nekdo kot kak mešetar skozi okno z ruto, češ, naj vpijemo živijo, — a kdc — Andrej iz Gorice. Ko bi njega ne bilo, niti jeden živijo bi ne bilo slišati. Pa mi njemu nismo hoteli vpiti živijo. Za Andrej-ovo miganje se nismo zmenili. — V zadnjem vozu zagledamo našega in ljubljanskega

škofa radostnih obrazov. Slednji je prijazno-mirno dal skozi okno znamenja, da pride nadvojvoda skozi zadnja vrata. In res nadvojvoda se prikaže, vse ljudstvo ga pozdravi z gromovitimi živijo-klici in prijaznim gibanjem rok.

Ko izstopi, govori z načelnikom garde, grofom Lanthieri, zbar. Baum. Vimeni-vernikov in duhovščine ga pozdravi domači župnik, preč. g. Jos. Štrancar v slovenskem jeziku. Običajni pozdrav je završil z besedami: „Zatrjujem Vašo cesarsko Viskost, da na tej zemlji biva rod, kateremu srce nepokvarjeno je za katoliško vero, zanjegov slovenski dom, zvesto za presvitlega cesarja“. Tu zagromi trikratni živijo. Nadvojvoda je župniku prijazno smešljaje odgovoril med drugim v nem. jeziku te-le besede: „Sem vže slišal, da je to ljudstvo (slovensko) dobro in zvesto“. Vprašal je v hipu po razmerju župnije in prijazno stisnil župniku roko. Ogovoril je tudi druge gg. duhovne, župane, zlasti gg. Pavlica, Gruntar, Vidmar in g. Poniza. — Med tem je knezonadškof izstopil v pozdrav s svojimi duhovni. — Vidno je bil nadvojvoda vzhadoščen, ko mu je š. deklica hčerka Pavlice ml. Rafaela podala krasen šopek. Nadvojvoda je daroval deklici dragocen broš s črkama F. F. — Detece se je veselja solzilo. — Nadvojvoda je šel mimo vseh š. otrok, kateri so ga z rutami mahljaje pozdravljali. Ta prizor je bil res ginljiv. — Vračaje se v voz je nadvojvoda stopil s polji k g. Ponizu, ki je ravno pel z otroci 2. košček ces. himne, in mu v slovo š. jedenkrat stisnil roko ter ga tako posebno počastil. Vzneseni uvrščeni živijo-klici so se ne v divjem kričanju, temveč v mogočnem sladko-rahlem glasu odmevali. Nadvojvoda je najprijazneje odzdravljaj, dokler je bilo videti vlak. Vse ljudstvo je med živjo-klici dostojno mahalo z rutami in flobuki v pozdrav. Res, sprejem se je vršil v najlepšem redu. Največ se je zahvaliti g. baronu Baumu, potem g. župniku, ki je vže v nedeljo prej priporočil v cerkvi ljudstvu, naj gre obilno pozdravit svojega prihodnjega cesarja in seve g. županu. Bog ohrani nadvojvodo mnoga leta!

Opombe (iskrice): Učiteljstvo se je razen g. voditelja Poniz-a udeležilo privatno t. j. v navadni obleki. — V Rhenbergu neizogibni ples se je moral tudi ob tej priliki vršiti. Plesali so do polnoči in še čez, pili in peli do jutra, prepevali še drugi dan, nekteri pa bolno glavo po postelji premetali. O nesrečno ljudstvo — mladina — kako te s plesi in popivanjem mamijo in duševno morijo, da omamljeno in onemoglo potem nekterim sužnjiž. — Zdrami in zavedaj se!

Iz Volčjega grada. — Tudi naši fantje, kakor v vsaki slovenski vasi, ne morejo biti brez plesa. Kljub temu, da grozi slaba letina, se skače, denar in zdravilje zapravlja. Ni bilo zadosti, da so v nedeljo skakali, plesali so tudi v ponedeljek cel božji dan do temne noči. Ne vemo, če daje županstvo dovoljenje za ples, in to, kolikor se komu poljubi. Žal istina je, da sedanjemu županstvu ni mar za blagor občine, ki gleda za tiste bore kronce, ki dobiva od plesa občinska blagajna.

To se ne godi samo v naši občini, ampak tudi v sosednjih vaseh, nedeljo za nedeljo, praznik za praznikom, in tega noče biti konca. Prosimo vse tiste, ki so našega mišljenja, naj se pri prihodnjih občinskih volitvah združijo, in tako spodbudijo županski stolec nevrednim županom. Posebno polagamo to na srce komenskim in sosednjim občinam, da izvolijo za župana takega moža, ki bo odklanjal nepotrebne ples.

Dne 10. m. m. se je pripetila velika nesreča. Že precej priletna Uršulina Štolfa je šla s tri letno kcerko v vodo, v tako zvano „lokev“, kjer se ji je spodrsnilo in je utonila. Omenjamo, da je že šest oseb padlo na omenjenem mestu v vodo, v kateri so našle tri smrti. Ostale tri so se rešile. Radovedni smo, ali bo tudi sedaj županstvo pritolikih nesrečah pustilo tako nezavarovano vodo kakor je sedaj? Volčjegrajec.

Marijino Celje nad Kanalom. — Dne 4. t. m. ob 1 uri popoldan došel je v naše župnišče Nj. ekselenca feldcajgmajster Succovaty. Sprejema sicer ni bilo slovesnega, ker nismo natančno vedeli za uro prihoda. Po obedu se je podal visoki gospod v spremstvu jednega polkovnika in dveh podpolkovnikov v kraj, kjer so se imele vršiti drugi dan vojaške vaje. Zvečer zapeli smo pevci pod vod-

stvom našega g. kurata troje lepih pesmic kot podoknico, in sicer: 1. „Slovo“, Volarič; 2. „Evo devojle bom ljubil“, Volarič; in 3. Bojna pjesma: „Hajd junaci napred žurno“. Po petju prišel je ekselenca sam k nam in se nam zahvalil v češkem jeziku, kar nam je gospod naš povedal pa v slovensko. Goreli so tudi kresovi, pa ne samo v Ligu, ampak tudi na še več drugih krajih v fari. Ekselenca feldcajgmajster Succovaty udeležil se je drugi dan sv. maše, pri kateri ga je ogovoril naš g. kurat in ga spomnil na slavnostni dan 4. julija 1866, ko je on vitez od Vezze s svojo hrabrostjo največ pripomogel do sijajne zmage pri Vezzi. Ekselenca je bil jako ginjen. Po sv. maši so se začele zanimive vaje. Srca so nam utripala v prsih nam starim, ko smo slišali tako pokanje pušk in kanonov. Še enkrat je po vajah počastil ekselenca našo vas in se prijazno poslovil od g. kurata.

Iz Bosanske Dubice nam piše naš rojak, da so prevelike povodnji uničile tam skoro vse poljske pridelke. Posebno pa so imeli tam letos malo prvega žita, pa tudi koruze ne bo. Sadjarji imajo še precej, posebno pa bode mnogo jabolk in hrušk. Tudi češpelj bode za srednjo dobro letino. Ljudje so tam jako zadovoljni, da se je konečno vendarle odpravila desetina in da se je upeljal novi pravičnejši davek.

Novice.

Novo mašo bodo peli, in sicer: č. g. Ivan Reščič na Sv. Gori dne 29. t. m., č. g. Kristof Tomšič v Gabrijah pri Rabijah dne 29. t. m., č. g. Josip Kos v Opatjemselu dne 29. t. m., čast. g. Stefan pl. Posarelli nad Avčem dne 5. avgusta, č. pater Bonaventura Savec pri Sv. Marjeti niže Ptujja dne 5. avgusta, č. g. Anton Križman v Sv. Ivanu pri Trstu dne 29. t. m., č. g. Franjo Krivičič v Valuncu v Istri dne 29. t. m., č. g. Ivan Grškovič v Gorici dne 23. t. m., č. g. Šime Sironič v Trvižu v Istri dne 29. t. m., in č. g. Franc Ballaben na Brumi dne 29. t. m.

Mladim gg. duhovnom častitamo, želeč, da bi Bog blagoslovil njih delovanje v dušni in telesni prid našega ljudstva.

Smrtna kosa. — Včeraj ob 9. uri predpoludne je umrl v Gorici g. Ivan Feigl, c. kr. rač. revident tuk. gozdnega urada. Naj počiva v miru!

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. gg. Alojzij Gulin 20 v, Nekdo 2 K. Bog plati!

Uprava „Prim. Lista“ je prejela 20 v za „Šolski Dom“ in 20 v za „Sirotišče“, katere je daroval g. Alojzij Gulin, cerkovnik Gor. Vrtojba. Slovanski bogoslovci v Gorici so zbrali k sklepu šolskega leta za „Šolski Dom“ 19 K.

Za Alojzijeve: Preč. g. dr. Ign. Kobal 20 K, č. duhovščina zbrana v Rhenbergu 10 K 30 v, N. N. iz Trsta 10 kron.

Bog plati! Ljubljanski knezonadškof dr. Ant. B. Jeglič se je v torek odpeljal v Lard.

Hovder, hovder na novi železniški postaji. — Naši sadjerejci so začeli že razpošiljati sadje po novi železnici. Pripovedujejo nam pa, da se silijo govoriti le nemški, dasi znajo vsi uslužbenci na postaji slovenski jezik. Slišali smo na svoja ušesa, kako so se spakovali v nemščini nekateri sadjerejci iz Brd in sicer iz Kozane. Slovenci, bodite previdni! Govorite slovenski jezik, ker s tem delate sebi čast in koristite svojim rojakom s tem, da silite vlado nastavljeni slovenske uradnike in uslužbence! Kako bodo dobili Slovenci službe, če jih vi ne potrebujete in se naravnost izdajate za Nemce ali Italijane?

Škofa in nadvojvoda. — Knezonadškof goriški dr. Sedej in knezškof ljubljanski dr. Jeglič sta v dvornem vlakcu imela prostor v družbi ostalih slavnostnih gostov. Nadvojvoda je med vožnjo poslal svojega pribočnika po oba cerkvena dostojanstvenika in ju prijazno povabil v svoj salonski voz, kjer se je ž njima ljubezljivo razgovarjal. Nadškofu dr. Sedeju je prestolonaslednik podaril v spomin verižico z zlatim križcem.

Vojaška vest. — Dne 28. t. m. odide tuk. topničarski polk k strelnim vajam v Krško.

Nagla smrt. — V četrtek je prišel k slovesni otvoritvi bohinske železnice tudi 82-letni veteran Matej Pojanec iz Fojane. Stari mož je korakal v vrstah svojih tovarišev na novo postajo, ter je bil neizrečeno vesel, da mu je bila dana prilika videti našega prestolonaslednika. Ko se je pa zopet vračal s svojimi tovariši po mestu med zvoki veteranske godbe, prišlo mu je na potu blizu gledališča tako slabo, da so ga morali prenesti v bolnišnico, kjer je pa kmalu izdahnil svojo dušo. Sodi se, da je stari mož umrl vsled solnčarice. Da je ta slučaj napravil med tovariši veterani in sploh med vsemi globok vtis, razume se samo ob sebi.

Pokopali so ga na tuk. pokopališču. Pogreb je bil v schoto ob 8. uri zjutraj. Udeležili so se ga veterani z vojaško godbo, mnogo častnikov tuk. posadke in mnogo drugega ljudstva.

Utonil je v torek okoli poludne v Soči 23 letni Henrik Lasič, krojaški pomočnik, sin krčmarja v Rabatišću Antona Lasiča. Nesrečnež se je šel v družbi drugih treh svojih tovarišev kopat v Sočo, a koj ko je skočil v vodo, ga je prijel krč in izginil je pod vodo. Traplo nesrečneža so včeraj potegnili iz vode.

Velik vihar z dežjem je bil v torek pop. v gradiškem okraju. V Gradišču je vihar razkrl nekaj hiš. V Sovodnjah, Mirnu, v Gabrijah in v okolici je bil velik naliv, ponekod kakor baje v Biljah celo toča, med tem ko v Gorici nismo imeli nič dežja.

Delavsko slavnost priredi „Kat. del. društvo v Mirnu“ dne 2. septembra t. l. Društvo praznuje letos 15 letnico svojega obstanka. Prosimo druga društva, da avazujejo ta dan.

Nečloveški mladeniči. — Dne 19. t. m. zvečer vračala se je 28 letna Katarina Kumar iz Gorice, stanujoča v ulici Capella, s polja domov. Domovgrede videla je gručo 10 do 12 mladeničev, ki je stala pred nekim drevosom v ulici, ki pelje na grad. Ko se je nekoliko oddaljila omenjeni gruč, slišala je, da hodi nekdo za njo in ni dolgo trajalo, da sta jo zgrabila dva onih mladeničev ter jo pritisnili na neko drevo ter jo hotela posiliti. Kumar se je branila z vsemi sredstvi ter kričala na pomoč. Ker sta mladeniča slišala nek sumljiv ropot, sta izpustila mladenko ter se oddaljila, katero priliko pa je Kumar koj porabila ter se spustila v dir proti neki bližnji hiši. V begu pa jo je vlovil jeden že omenjenih mladeničev, kateremu pa je k sreči izšla iz rok. Kumar se je skrila v neko sobo, a ona dva mladeniča, katerima so se pridružili potem še ostali, udrla sta v sobo. Na vpitje in klicanje na pomoč prihiteli so ljudje iz sosednih stanovanj, katerim se je posrečilo osvoboditi mladenko, ki je bila vsa prestrašena. Ko se je tudi to posrečilo na lice mesta prihitelim ljudem, nastal je med mladeniči in nekim Vecchietom, ki je prvi prihitel na pomoč mladenki; pretep, kateremu pa so napravili konec redarji, ki so aretirali skoro vse nečloveške mladeniče. Ti so: 21 letni Alojzij Ussai, iz Gorice, 20 letni France Bertich iz Gorice, 21 letni Ivan Bressan iz Gorice, Anton Paulin in Gabrieusig Ivan tudi iz Gorice. Upati je, da se pride tudi ostalim mladenčem na sled.

Gozdni požar. — Kakor nam pripovedujejo, je železniški stroj vlaka, ki je vozil včeraj zjutraj iz Gorice proti Trstu, provzročil v štanjelski Gori gozdni požar ter je vsled tega pogorelo kake 3 hektare občinskega gozda.

Izpred sodišča. — V ponedeljek moral se je zagovarjati pred tuk. okrožnim kot kazenskim sodiščem Anton Simitz iz Grgara, ker je lastno mater v nekem domačem prepiru močno ranil na več krajih. Sodišče je Simitza obsodilo na 3-tedenski zapor, poostren z jednim postom.

Napis pred predorom pod Kosta-njevico, kateri prepoveduje prehod skozi predor, je samo italijansko-nemški, kakor se nam poroča. Ker ni tudi slovenskega napisa, je nek hndomušnež zapisal na tablo s svinčnikom: „Slovenecem dovoljen prehod“, kar je našega poročevalca napotilo, da je šel skozi istega, in nihče mu ni nič rekel.

Poziv! — Dne 12. avgusta t. l. se odkrije ob 11. uri dopoludne v Postojni na glavnem trgu M. Vilharjev spomenik.

K tej narodni slavnosti, katere spored se pravočasno v listih objavi, vabi podpisani odbor uljudno vsa narodna društva, čitalnice, telovadna društva,

gasilna društva itd., da se slavnosti korporativno, če le mogoče z zastavami, ali vsaj po deputaciji udeležijo.

Posebnih vabil odbor ne bode razpošiljal.

Za slučaj, da se odzove vabilu zadostno število udeležencev, prireditelja se posebna vlaka iz Ljubljane in Trsta.

Da se more za udeležnike vse potrebno priskrbeti, obrača, se podpisani odbor do slavnih društev s prošnjo, da nam najkasneje do 5. avgusta t. l. sporoče, ali se udeležijo slavnosti in vsaj približno s koliko člani.

V Postojni, dne 14. julija 1906.

Odbor za M. Vilharjev spomenik.

Josip Lavrenčič, predsednik.

Vabilo na XXI. redno veliko skupščino „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“, ki se vrši v Logatcu v četrtek, dne 2. avgusta 1906. leta. Vspored: 1. Sv. maša ob 1/2 10. uri v župni cerkvi v Gorenjem Logatcu. 2. Zborovanje ob 1/2 11. uri na vrtu, oziroma v salonu hotela „Kramar“ v Dolenjem Logatcu. 1. Prvomestnikov nagovor. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Nodzorništva poročilo. 5. Volitev*) družbinega vodstva: a) 4 udov za upravelno dobo 3 let. b) 1 uda za upravelno dobo 2 let. c) 1 uda za upravelno dobo 1 leta.

Popust na davkih. — Finančno ravnateljstvo v Trstu naznanja: V smislu čl. IV. do XI. postave z dne 25. oktobra 1896 št. drž. zak. 220 je določen za l. 1906 sledeči popust na davkih, in sicer na zemljarini 15%, na hišnorazrednem davku in na hišnonajemniškem davku 12 1/2%. Popust ta pa ne velja tudi za deželne in občinske naklade, ki se bodo morale plačati od celega zneska zgoraj imenovanih davkov.

Velika tatvina v Hotelu. — Pred nekaj dnevi je prišel iz Kaire v Trst gosp. Marij Segré, ki se je s svojo družino nastanil v Hotelu Volpich. Imel je na razpolago več sob. V torek zjutraj je zapustil za nekaj časa svojo spalnico, ter se podal v neko drugo sobo, v kateri je spala gospa z otroci. Ko se je pa za kake pol ure zopet vrnil v svojo spalnico, prepričati se je moral kmalu, da mu je med tem časom iz žepa jopiča izginila denarna listnica, v kateri se je nahajalo v gotovini in vrednostnih papirjih kakih 2700 frankov.

Tržaška garnizija pomnožena. — Dunajski vojaški listi poročajo, da se pomnoži v jeseni tržaška garnizija s tem, da pride tja iz Günsa, (Ogrsko) 11. lovski bataljon.

Roparji napadli vlak in ga oropali. — Blizu Budimpešte so v petek po noči oboroženi roparji ustavili vlak ter pobrali iz njega vse kar je bilo kaj vredno. Potem so pa izginili. Tako so brzojavili listom v soboto iz Budimpešte. Ako je kaj resničnega na tem, potem vladajo na Ogrskem res lepe razmere.

Znamenja časa. — Kakor piše list „Pravo Lidu“ je naznanila hči nekega Heinza okrajnemu glavarstvu svoj izstop iz katoliške cerkve, ker se ji je povedalo, da dobi v zadržanju slab red, ako ne gre k spovedi. Abiturijenti gimnazije v Taboru podarili so društva „Svobodna misel“ 30 K in društva „Smetana“, ki nosi ime po nekem sprljenem razkolnem duhovniku pa 5 K. Res lep naraščaj to!

Skrb vsake gospodinjice je posvečena družinski blaginji!

Kathrein-jeva Kneippova sladna kava

Iz po Kathrein-jevem načinu svojega proizvodnje okusna, zdrava in vprospeh in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathrein in zahtevajte le izvorne zavojke z varstveno znamko „upnik Kneipp“.

Loterijske številke.

21. julija.

Trst 55 38 8 35 13
Linc 28 76 57 13 22

Oglas. Zastopniki za kmetijske stroje, stroje za ceglarnice, motorje na bencin, za českolovarno K. J. Blonsko se sprejemajo proti proviziji za večje okraje na Goriškem in Istri. Javiti se je pri glavnem zastopniku
Josip Dekleva — Gorica.

Anton Breščak
Gorica, gosposka ulica št. 14,
(blizu lekarne Gironeoli).

Ima v zalogi vsakovrstno pohištvo za vsak stan. Oprava po najmodernejih slogih, posebno za spalne, jedilne in posetne sobe je po nemškem slogu.
Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mize, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice z trsja in celuloide, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbiro ter razne tapetarije. Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času. — Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

Anton Kustrin,
trgovec v Gorici
Gosposka ulica št. 25

prilporeča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korla, istrsko in dalmatinsko, Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljšveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kilaj od enega funta. Testenine iz tvornice Zanderšič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Meloda, Moka iz Majdičevega mlinca iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Delavnica cerkvenih posod in cerkvenega orodja
Fr. Leban,
Gorica,
Magistratna ulica šte. 8.
Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.
Blago se razpošilja franko.

Peter Skerbic,
Gorica, Riva Corno h. št. 13
(nasproti zaloge vlna g. bratov Bolaffio)
priporoča svojo zalogo piva iz prve domače pivovarne g. **Auer-jevih** dedičev v Ljubljani.

And. Fajt,
pek. izvedenec Gorica
tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša).
Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, k "or za nove maše in godove, kolaci za birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po zmerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

Anton Krušič
trgovec, krojaški mojster, tekališče J. Verdi 33 in tekališče Fr. Josip 53
Zgoraj imenovani naznanja sl. občinstvu in posebej č. duhovščini, da mu je ravno dospelo sveže avstrijsko in angleško blago za vsakovrstne stanove. Izdeluje po najnovejših krojih. Blago in delo jamči.

Bižnija sezona

Centralna posojilnica,
registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.
Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905 na mesečna odplačila v petih letih in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.
Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 na menice po 5 1/2%, na vknjižbo po 5% z 1% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Objava.

Naznanja se, da je sklenilo varuštvo deželnega hipotečnega zavoda v svoji seji dne 7. julija t. l., da se podaljša rok za vplačevanje poluletnih obrokov, ne da bi se računale zamudne obresti. od 8 na 15 dni.
Po preteku tega roka se bodo računale zamudne obresti od dne, ki sledi dospelosti obroka.

Ravnateljstvo deželnega hipotečnega zavoda.

VIKTOR TOFFOLI
velika zaloga oljkega olja iz najugodnejših krajev.
Gorica, via Teatro št. 20 Gorica, via. Seminario št. 10
Olje za luč 32 kr. lit.
„ fineje 40 „ „
„ bolje 44 „ „
„ dalmat. 48 „ „
„ istrsko 56 „ „
Olje corfu 56 kr. lit.
„ bari 60 „ „
„ Incea 70 „ „
„ nizza 80 „ „
„ najfineje 1 gl. „
Priporočam č. duhovščini in cerkvenim oskrbništvom.
Edina zaloga oljkega olja v Gorici.

Največja trgovina z železjem
KONJEDIC & ZAJEC
Gorica v hiši Monta.
Priporoča stavbeni Cement, stavbne nosilce (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.
Cene nizke, solidna postrežba!
Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Jako izdatno sredstvo proti

revmatizmu in trganju po udih (putiki)

je liker **GODINA**, katerega pripravljata v Trstu lekarnarja Rafael Godina, lekarna „Alla Madona della Salute“ pri Sv. Jakopu, in Josip Godina, lekarna „All' Igea“ v ulici Fornelo št. 4. — Stokleničica stane 1 K 40 vin. — Potom pošte se ne pošilja manj kakor 4 stekleničice, in sicer proti poštnemu povzetju, ali pa, ako dopošlje naprej 7 K, nakar se stekleničice dopošljejo franko in so v tem znesku zapopadani vsi pošiljatveni stroški. Dobiva se v vseh lekarnah.